

Sygn. akt: I C 68/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., 25 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Pawlikowska

Protokolant: sekr. sąd. Arleta Ratajczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2015 r. w W.

sprawy z powództwa: (...) **Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W.**

przeciwko: **R. O.**

- o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. na rzecz pozwanego R. O. kwotę 180(sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

M. P.

Sygn. akt I C 68/15 upr

UZASADNIENIE

W dniu 09.05.2014r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. działający przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, skierował do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego R. O. kwoty 680,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi za okres od dnia 10.05.2014r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów sądowych – 30zł, kosztów zastępstwa procesowego – 180zł i innych kosztów – 0,54zł (prowizja e-C.).

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, iż dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego umowy z (...) S.A. o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której wierzyciel pierwotny wystawił dokumenty księgowe o nr: (...) z dnia 06.01.2013r. na kwotę 8,42zł, (...) z dnia 06.01.2013r. na kwotę 79,61zł, (...) z dnia 06.02.2013r. na kwotę 75,98zł, (...) z dnia 06.03.2013r. na kwotę 114,93zł, (...) z dnia 06.04.2013r. na kwotę 50,41zł, (...) z dnia 06.05.2013r. na kwotę 50,41zł, (...) z dnia 06.06.2013r. na kwotę 50,41zł i (...) z dnia 06.01.2014r. na kwotę 189,31zł. Według powoda łączna wartość zadłużenia ze wskazanych dokumentów księgowych wraz z odsetkami ustawowymi, obliczonymi od dnia wytoczenia powództwa wynosi 680,88zł, na co składa się suma kwot niezapłaconych dokumentów księgowych - 619,48zł oraz suma odsetek ustawowych naliczonych od dnia następnego po dacie płatności dokumentu księgowego, do dnia wytoczenia powództwa. Powód dowodził, iż nabył przedmiotową wierzytelność od pierwotnego wierzyciela (...) S.A. na podstawie przelewu wierzytelności z dnia 20.03.2014r.

Postanowieniem z dnia 26.05.2014r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał tę sprawę prowadzoną pod sygn. akt VI Nc-e 632502/14, do rozpoznania tutejszemu Sądowi, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany zastępowany przez adwokata wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pozwany oświadczył, że zaprzecza wszelkim twierdzeniom powoda, za wyjątkiem tych, które wyraźnie zostały przez niego przyznane. Zakwestionował, aby był zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda jakiegokolwiek kwoty pieniężnej, który według jego oceny przedstawił stan faktyczny budzący wątpliwości i nie wykazał, dlaczego i z jakiego tytułu domaga się zapłaty 680,88zł, dlatego uważa, że wierzycelność nie istnieje.

Na rozprawie w dniu 10.10.2014r. pozwany zanegował, iż to jego podpis widnieje na umowie, lecz na późniejszym etapie procesu wycofał się z tego stwierdzenia

W piśmie procesowym opatrzonym datą 24.10.2015r. strona pozwana zakwestionowała, aby pod adresem wskazanym w umowie tj. ul. (...) w T. doszło kiedykolwiek do instalacji neostrady i zawarcia umowy jej podłączenia, potwierdziła natomiast instalację łącza telefonicznego w 2009r. W przedziale czasu wskazanym przez powoda, jako okres rzekomego świadczenia usług telekomunikacyjnych, pozwany podniósł, że nie zamieszkiwał pod wskazanym adresem, usiłował sprzedać lokal, wypowiedział wszystkie umowy dot. tego lokalu, w tym pod koniec 02.2012r. z (...) S.A. w formie pisemnej i za pomocą błękitnej linii. Pomimo wypowiedzenia umowy pozwany otrzymywał w dalszym ciągu rachunki z TP, dlatego złożył kolejne pismo 14.05.2014r. w punkcie obsługi klienta w W. i dokonał reklamacji wystawionych przez TP faktur, która powtórzył po kilku dniach w punkcie obsługi klienta w T., gdzie został poinformowany o istnieniu dwóch baz danych klientów. Pracownicy TP mieli go zapewnić, że jego reklamacja została pozytywnie rozpatrzona przez centralę i nie będzie otrzymywał dalszych rachunków. Potwierdzenie rozliczenia w tej sprawie pozwany miał otrzymać od opiekunki handlowej, która została dla niego przydzielona, jako wieloletniego klienta indywidualnego i biznesowego. Pozwany wskazał, że nigdy nie otrzymał urządzenia koniecznego do korzystania z neostrady.

Powód w piśmie procesowym datowanym 30.10.2014r. podniósł, iż w dniu 23.09.2009r. pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas do 22.02.2010r. , która zgodnie z jej §7 ust. 1 po upływie tego okresu stała się umową zawartą na czas nieokreślony, natomiast w dniu 28.01.2011r. strony zawarły także aneks do umowy o świadczenie usługi neostrada. Ponadto powód wskazał, że wszystkie dokumenty stanowiące podstawę roszczenia dotyczą okresu sprzed wypowiedzenia umowy przez pozwanego w dniu 13.05.2013r., ponadto zaprzeczył, aby w niniejszym procesie dochodził odszkodowania za brak zwrotu sprzętu w kwocie 300zł.

Pozwany w kolejnym piśmie procesowym z dnia 04.03.2015r., podniósł zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazał, że 13.05.2013r. skutecznie wypowiedział umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 23.02.2009r., wówczas także zwrócił zestaw instalacyjny L. o nr seryjnym (...), który pozwany potwierdził protokołem zdawczym do umowy nr (...). Jednocześnie wskazał, iż nie miał świadomości, iż umowa o świadczenie usług jest odrębną umową od tej o świadczenie usług telekomunikacyjnych, dlatego pozostawał w przeświadczeniu, że wypowiadając umowę oraz dokonując zwrotu zestawu L., jednocześnie rozwiązaniu ulega także umowa nr (...) dot. świadczenia usługi neostrada, gdyż w przeciwnym wypadku nie zwracałby on przecież niezbędnych do korzystania z tej usługi urządzeń. Przytoczone okoliczności w jego ocenie uzasadniają twierdzenie, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż umowa o świadczenie usługi neostrada nr (...) nadal trwała.

Strona powodowa w piśmie z dnia 23.04.2015r. odnosząc się do podniesionego zarzutu przedawnienia roszczenia, wskazała, że cechuje się ono 3-letnim okresem przedawnienia, jako roszczenie o świadczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 118 kc). W niniejszej sprawie roszczenie stało się wymagalne dzień po dniu wskazanym w fakturach, jako termin płatności. Skoro powództwo zostało wytoczone w dniu 09.05.2014r.,

zaś roszczenia z faktur stały się wymagalne w okresie od 22.01.2013r. do 21.01.2014r., nie doszło do przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.02.2009r. R. O. zawarł z (...) S.A na czas określony do 22.02.2010r. umowę o nr (...) o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w tym usługi powszechnej, która zgodnie z jej §7 ust. 1 po tym okresie stała się umowa zawarta na czas nieokreślony. Ponadto Rober O. zawarł z (...) S.A. umowę nr (...) o świadczenie usługi (...), a następnie w dniu 28.01.2011 aneks do niej o nr (...). A. umowa obowiązywała w okresie od 01.03.2011r. do 29.02.2012r.

(dowody: - umowa z dnia 23.02.2009r. k.26-31;

- aneks do umowy neostrada k.32-35)

(...) S.A. wystawiła tytułem zapłaty przez R. O. za usługi telekomunikacyjne następujące faktury:

- nr (...) z dnia 06.06.2013r. na kwotę 50,41zł,

- nr (...) z dnia 06.05.2013r. na kwotę 50,41zł,

- nr (...) z dnia 06.04.2013r. na kwotę 50,41zł,

- nr (...) z dnia 06.03.2013r. na kwotę 114,93zł,

- nr (...) z dnia 06.01.2013r. na kwotę 79,61zł

- nr (...) z dnia 06.02.2013r. na kwotę 75,98zł.

Ponadto także notę obciążeniową nr (...) z dnia 06.01.2014r. na kwotę 489,31 zł oraz notę odsetkową nr (...) z dnia 06.01.2013r. na kwotę 8,42zł,

(dowód: - faktury VAT, nota obciążeniowa i odsetkowa k.36-43)

Umowa nr (...) z dnia 23.02.2009r. została przez R. O. wypowiedziana (...) S.A. pismem z dnia 13.05.2013r. W dniu 29.01.2014r. R. O. zdał pracownikowi O. zestaw instalacyjny L. o nr seryjnym (...), który był powiązany z umową nr (...) dot. usługi neostrada.

(dowody: - pismo z dnia 13.05.2013r. wraz z potwierdzeniem przyjęcia zgłoszenia k.68-71, k.99, k.155-156;

- protokół zdawczy k.101, 158;

W dniu 12.11.2013 r. (...) S.A. z/s w W. zawarła ze stroną powodową (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w W. umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności. Dodatkowo w dniu 20.03.2014r., strony wskazanej umowy – przy czym w miejsce (...) S.A. wstąpił (...) S.A., jako jej następcą prawny - zawarły porozumienie nr 6/MM.

(dowody: - umowa przelewu wierzytelności k.126-130;

- porozumienie nr 6/ (...) k.131-132)

(...) S.A. w dniu 11.04.2014r. wystawiła zawiadomienie o cesji wierzytelności przysługującej od R. O. na rzecz strony powodowej i wezwała pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni na swoją rzecz lub nowego wierzyciela kwoty 619,48 zł na którą składały się następujące dokumenty nota odsetkowa nr (...) z dnia 06.01.2013r. na kwotę 8,42zł, odszkodowanie za niezwrócony sprzęt/kara za zerwanie umowy nr (...) z dnia 06.01.2014r. na kwotę 189,31zł, faktura

nr (...) z dnia 06.06.2013r. na kwotę 50,41zł, faktura nr (...) z dnia 06.05.2013r. na kwotę 50,41zł, faktura nr (...) z dnia 06.04.2013r. na kwotę 50,41zł, faktura nr (...) z dnia 06.03.2013r. na kwotę 114,93zł, faktura nr (...) z dnia 06.01.2013r. na kwotę 79,61zł i faktura nr (...) z dnia 06.02.2013r. na kwotę 75,98zł.

(dowód: - pismo z dnia 11.04.2014 r. k.44-45)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dokumenty, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana. Jako nieprzydatne do ustaleń faktycznych Sąd uznał pismo (...) S.A. skierowane do pozwanego, informujące go o uznaniu reklamacji w związku z naliczeniem opłaty za przedterminowe rozwiązanie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (k.159, ponieważ powód w procesie nie dochodził należności z tego tytułu.

Jako nieprzydatne do ustaleń faktycznych Sąd ocenił także zeznania świadka A. C., które miały bardzo ogólnikowy charakter, zaś świadek nie wiedziała, jakie dokładnie umowy miał podpisane z (...) S.A./ (...) S.A. jej pracodawca R. O. i czego dotyczył brak uregulowania „starych spraw” z tą firmą. Świadek potwierdziła zdanie pierwotnemu wierzycielowi przez R. O. sprzętu L., przy czym okoliczność ta jest bez znaczenia, ponieważ powód w niniejszym procesie nie dochodził należności wymienionej w nocie obciążeniowej (...) z dnia 06.01.2014r., wymienionej, jako odszkodowanie za zestaw L. w kwocie 300zł, a jedynie kary umownej za rozwiązanie umowy na czas określony przed jej zakończeniem w wysokości 189,31zł. Podobnie Sąd ocenił twierdzenia pozwanego, który dowodził, iż dokonał zwrotu wskazanego zestawu firmie (...) w 2014r., ponieważ nie mają one związku ze sprawą. Ponadto jako niewiarygodne należy uznać sugestie pozwanego, iż zakładał powiązanie z sobą różnych umów zawartych z pierwotnym wierzycielem i nie miał świadomości, iż należy wypowiedzieć każdą z nich odrębnie., Jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, R. O. nie może zasłaniać się nieznajomością tekstu umów, które podpisuje z inną firmą i niewiedzą w zakresie ich ilości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 509 § 1 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast z treści § 2 powołanego wyżej przepisu wynika, że wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wierzytelność, przechodzi na nabywcę solo consensu, tj. przez sam fakt zawarcia umowy przelewu. Dla swej skuteczności cesja wierzytelności winna określać strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot przelewu. Elementy te powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne.

Powód swoje roszczenie wywodzi z umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 12.11.2013r. oraz porozumienia nr 6/MM zawartego na podstawie tej umowy z dnia 20.03.2014r., na podstawie której doszło do przeniesienia w rozumieniu art. 509 i następnego kc z cedenta na rzecz cesjonariusza istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów cedenta z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wygasły bądź zostały rozwiązane.

Zgodnie z art. 232 kpc, strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, natomiast art. 6 kc określa, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Powód formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoferował jako materiał dowodowy jedynie umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 12.11.2013r. wraz z porozumieniem nr 6/MM zawartym w dniu 20.03.2014r., a także pismo informujące pozwanego o przelewie wierzytelności, lecz bez dowodu jego doręczenia. Wskazana umowa nie precyzuje, jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na jej podstawie zbyte. W § 1 ust. 1 określono jedynie, że „przedmiotem umowy jest ustalenie zasad w oparciu, o które nastąpi przeniesienie wierzytelności w rozumieniu przepisów art. 509 i n. Kodeksu Cywilnego – przez Cedenta na rzecz Cesjonariusza. Cedent oświadcza, że zgodnie z jego najlepszą wiedzą przysługują mu istniejące i wymagalne wierzytelności pieniężne względem klientów Cedenta, z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych

zostały rozwiązane lub wygasły, zwanych dalej Dłużnikami, wynikające z niezapłaconych należności głównych (faktur i not obciążeniowych), w tym opłaty z tytułu niedotrzymania przez Dłużników warunków umów oraz odsetki z tytułu świadczenia przez Cedenta usług telekomunikacyjnych lub innych usług świadczonych klientom przez Cedenta”. Z kolei § 2 tej umowy przewiduje, że w wykonaniu tej umowy, Cedent będzie przekazywał cyklicznie pakiety wierzytelności obejmujące należności od dłużników wynikające z niezapłaconych faktur i not obciążeniowych oraz not odsetkowych, przy czym umowa dot. maksymalnie sześciu tego rodzaju pakietów. Jako załącznik nr 4 wskazany został protokół przekazania wykazu wierzytelności, co oznacza, iż wykaz taki musiał zostać sporządzony. Powód nie przedłożył do akt sprawy tego wykazu, ani jego fragmentu. Z kolei porozumienie nr 6/MM do umowy cesji z dnia 20.03.2014r. określało łączną wartość wierzytelności dla pakietu oraz cenę, przy czym wartości te, jako objęte tajemnicą handlową zostały zakryte, co nie budzi zastrzeżeń Sądu.

W oparciu o przedstawione dokumenty nie ma możliwości stwierdzenia w sposób nie budzący wątpliwości, czy powód w rzeczywistości nabył od pierwotnego wierzyciela jakąkolwiek wierzytelność przysługującą wobec pozwanego, skoro żaden z nich na taką okoliczność bezpośrednio nie wskazuje. W konsekwencji istnieją wątpliwości, co do legitymacji po stronie powoda. Legitymacja czynna, jak i bierna jest opartym na prawie materialnym uprawnieniem do występowania w charakterze strony w konkretnej sprawie sądowej. Wymóg jej posiadania stanowi przesłankę merytorycznego rozpoznania sprawy, badaną przez sąd w chwili orzekania, gdyż jej brak po stronie choćby jednej ze stron postępowania skutkuje oddaleniem powództwa. Podlega ona badaniu sądu z urzędu gdyż w przeciwnym razie sąd nie mógłby wydać rozstrzygnięcia co do istoty sprawy zgodnego z prawdą obiektywną.

Reasumując, zgromadzony materiał dowodowy jest niewystarczający dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała, że nabyła od (...) S.A./ (...) S.A. wierzytelność przysługującą względem pozwanego R. O., a więc, że służy jej legitymacja czynna. W związku z powyższym, w pkt I sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo.

Na marginesie należy także zwrócić uwagę, że umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z aneksem oraz faktury i noty wystawione przez pierwotnego wierzyciela, nie są wystarczające dla ustalenia zasadności naliczenia objętych fakturami i notami należności. W szczególności, wyłącznie na ich podstawie, brak jest możliwości zweryfikowania prawidłowości naliczenia należności, skoro nie zostały przedłożone dokumenty źródłowe tj. cennik, czy regulamin świadczenia usług. Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia, należy go uznać za niezasadny. Racje ma powód wskazując, że przedmiotowe roszczenie o świadczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, zgodnie z art. 118 kc, cechuje trzy letni okres przedawnienia. Powództwo zostało wytoczone w dniu 09.05.2014r., zaś roszczenia z faktur stały się wymagalne w okresie od 22.01.2013r. do 21.01.2014r.

O kosztach procesu w pkt II wyroku orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, który statuuje, zasadę odpowiedzialności za jego wynik. Strona przegrywająca sprawę zwraca na żądanie przeciwnika koszty procesu. Zasądzona kwota 180zł obejmuje wynagrodzenie adwokata, ustalone na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz.U. z 2013 r. poz.461 t.j.)

Sędzia

M. P.